

har saadanne kommunale og Statsskoler, som her er Tale om, kunde Forældrene blive afskaaret fra at faa prøvet ved en privat Skole gennem Aars Undervisning, om ikke alligevel deres Børn til Trods for, at de ikke havde bestaaet den ved 11 Aars Alderen etablerede Prøve, skulde vise sig at have Evner til at modtage udvidet Undervisning, og det forekommer mig, at man lægger et Baand paa den personlige Frihed og paa Børnenes Udvikling, naar man saaledes stænger Mulighederne ude og hindrer Forældrene og Børnene fra i Fællesskab at prøve, om ikke disses Evner alligevel skulde slaa til, selv om de ikke havde magtet den Prøve, der var etableret ved den kommunale Skole eller Statsskolen. Det ærede Medlem, der har et saa aabent Blik for, at København er noget tilsidesat — jeg tror nok, dette er et Grundstandpunkt, som det ærede Medlem meget nøje har tilegnet sig—, erkendte jo, at dette Forslag om de 200,000 Kr. nogenlunde gav København Ligestilling med det øvrige Land, og han udtalte sin Glæde derover. Men denne Glæde var dog ikke saa stor, at den kunde bevæge ham til at være med eller foreslaa sit Parti at være med til at bringe København op til denne Ligestilling. Retfærdighed er jo godt, og denne Følelse havde en varm Tilhænger i det ærede Medlem, men Teorier er for det ærede Medlem alligevel bedre, dem maa man endelig ikke for nogen Pris fravige, saa faar det gaa med Retfærdigheden, som det gaa kan. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde have ladet sig fange af denne økonomiske Skoleretfærdighed, som tilbydes København, og for en Dag eller to have ladet Teorierne sove. Det kunde man jo gøre i Sparta, og det vilde ikke være saa helt galt en Gang imellem at gøre det her i København.

For øvrigt er der i det af den højtærede Kultusminister stillede Forslag enkelte Sider, som jeg ikke er saa overmaade henrykt for, fordi jeg synes, de gaar andre en lille Smule for nær. De 200,000 Kr. er jo ikke fremkommet som et rent og direkte Tilskud fra Statskassen til Skolevæsenet i København, men det er — hvilket fremgaar af Ændringsforslagene Nr. 167—172 — fremkommet paa den Maade, at en Del af Beløbet er taget fra forskellige andre Skoler. Nu ved jeg godt, at man vil sige, at dette ikke er Uret, thi naar man tager disse Beløb, frigør man den danske Realskole for Fordringer, der svarer til de samme Beløb. Naar man regner Sagen rent matematisk ud, har den højtærede Minister Ret,

men somme Tider kan Matematikken og Livet komme lidt i Strid med hinanden. For den danske Realskole er Stillingen altsaa den, at man i Aar har taget en Bevilling bort, som matematisk svarer til — det tror jeg er rigtigt — den Del af Tilskuddet, som man vil give til de Skoler, der har hjemme i de her omhandlede Kommuner. Men nu er der i den danske Realskole en Udvikling ud over det hele Land, og jeg tror, at den Omstændighed, at man tager dette Beløb bort, vil medføre, at der bliver et mindre Tilskud til Skolerne og til Lærerne ud over det øvrige Land. Men naturligvis, stort er dette Spørgsmaal ikke, og hvis der skulde vise sig at blive en lille Fejl her, er den jo af den Slags, at den forhaabentlig kan rettes ved de kommende Aars Tilskud. Den lille Indvending, jeg her har mod Ordningen, skal i alt Fald ikke afholde mig fra at anbefale, at Bevillingen gives.

Der er en anden Side af Sagen, som jeg gerne vil have Lov til at dvæle lidt ved, nemlig Spørgsmaalet om Fordelingen af Tilskuddet. Der staar i en Anmærkning, som foreslaas tilføjet, at Tilskuddet er afhængigt af, at de tre interesserede Kommuner yder samme Tilskud, samt af, at der træffes en af Kultusministeriet godkendt Ordning af Skolepengeskalaen og Tildelingen af hele eller delvise Fripladser. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Fordelingsspørgsmaal, men jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at disse Fordelingsregler bliver af en noget lignende Art som de, der nu igennem flere Aar med Held, tror jeg, er prøvede overfor den danske Realskole, saaledes at Tilskuddene afvejes efter et dobbelt Hensyn, nemlig Antallet af Fripladser og Lærerlønningernes Størrelse, og ikke efter Fripladserne alene, hvad der ogsaa kunde være Tale om, fordi dette, tror jeg, vilde komme til at medføre nogen Uret indenfor de forskellige Skolearter, hvor jo Skolepengenes Højde er ikke saa lidt forskellig. Det er altsaa en Tanke, jeg henstiller til velvillig Overvejelse. Jeg kan meget vel se, at den højtærede Kultusminister rimeligvis kan faa mange Vanskeligheder ved at faa en Ordning, som han kan godkende, da det jo ganske sikkert slet ikke bliver saa let at føre de Forhandlinger, som her bliver Tale om.

Jeg vil endnu gerne sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 174, skønt jeg allerede har berørt det, vedrørende den Form, som Anmærkningen om det anslaaede Tilskud af 15,000 Kr. har faaet. Tilskuddet er jo knyttet til den Betingelse